

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΕΤΡΙΑΔΗ
ΚΛΕΦΤΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ
Βουλγάρικη Ραδιοφωνία - Φιδετζής

Πέτρου Πετρίδη (1892-1977)

ΚΛΕΦΤΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ (1922)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ Αρ.1

"ΕΛΛΗΝΙΚΗ" (1926-28)

Η Ορχήστρα της Βουλγαρίας
Ραδιοφωνίας
ΦΙΔΕΤΣΗΣ

Α ΒΑΛΕΥΡΑ

Κλέφτικοι Χοροί

Συμφωνία αρ.1

I. Allegro-Allegro molto tempo-Adagio

II. Adagio molto cantabile

III. ΒΑΛΕΥΡΑ

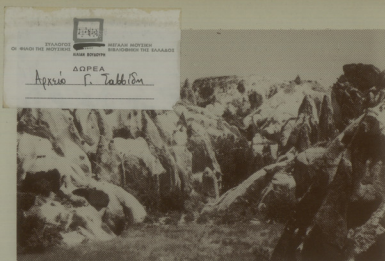
III. Allegretto

IV. Presto-Tempo mosso-Presto-Largo maestoso

Ο Πέτρος Πετρίδης είναι μία από τις σημαντικότερες μουσουργίες της Ελλάδας που ζήτησε Γέννηση στη Νιχία της Καπαδοκίας, στις 23 Ιουλίου 1922. Τελείωσε το γυμνάσιο στη Ροδόμη του Σουλίου και το 1941 πήγε στο Παρίσι για μουσικές σπουδές. Με την κήρυξη των Βαλκανικών Πολέμων, το 1912, κατάφερε στην Ελλάδα, πολέμαυ με ελεύθερος για την απελευθέρωση των Ιωνικών και ως άριστος γνώστης της τουρκικής γλώσσας, έγινε ο καλύτερος μεταφραστής και οργάνιστος κοινά την παράδοση των Παιονίων. Το 1914 εγκαταλείπει το γυμνάσιο για να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στη μουσική. Έχει πάρει το πρώτο μαθήματα μουσικής στην Πόλη από τον Ιταλό καθηγητή Σελβέλι. Ως το 1919 μαθήτευσε αρχικά κοντά στον Αλέξη Βώβα και, κατόπιν στον Αλέξη Ρουσού. Το μαθήτευσε αυτά δύο έτη στο Παρίσι. Γκ' αυτό κ' ο ίδιος βώβας τον έπεισε να αποβλήσει. Από το 1915 αρχίζει η μακροχρόνια δραστηριότητα του ως μουσικοκριτικού σε ελληνικά, γαλλικά, αγγλικά και αμερικανικά εφημερίδες και περιοδικά. Μετά το 1922 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και μαζί με τώδε της ζωής του (όπως ανέφερε στην Αθήνα και το Παρίσι). Το 1928 έγινε αναπληρωτής μέλος της Γαλλικής Ακαδημίας στη θέση του Σιμπελιούς με δύο πρόποτα βιβλίον. Ύστερα από πρόταση του Παναγιώ Καλομυριώτη έγινε μέλος της Ακαδημίας Αθηνών το 1958. Πέθανε τη νύχτα της 19ης προς 20η Αυγούστου, 1977, στην Κρήνη της Αττικής.

Το κινώροτο έργο του είναι η όπερα "Σαφόρο" το χορόδραμα "Ο Προμαστής", οι άνεμο συμφωνίες του και η "Ελληνική Συμφωνία Διεστραμένη", αλλά έγραψε και ορχήστρα (Κλέφτικοι Χοροί, Βαλκονική Ουκρίνα, Ελληνική Σούτα, Ιωνική Σούτα, Χορός 1 και 2, δύο κομμάτια εγχόρδων κ.α.), δύο κοντσέρτο για πιάνο, ένα κοντσέρτο για δύο πιάνο, ένα κοντσέρτο για βιολί, το οπώροτο "Άγιος Παύλος", το Ρεβέρνι "Πέντηνος Ακαδημία στη Νιχία του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου", έργο μουσική θεαμάτων, έργο για πιάνο και πόδα τραπέζι.

Χαρακτηριστικά είναι η ομή της ελληνιστικής του Πετρίδη. Αποφάνει την ομήλια και σταθερά στη

Το βιβλίο του Ουίλιαμ Τζορτζ της Κοσταντίας

βιβλιοθήκη αυτή. Με τη διαχρονική και οικονομική γλώσσα της μουσικής εκφράζει έναν κόσμο που έμεινε, της παράδοξου, του πώλου και, της ελεύθετου, του πύου της καταστροφής και της προσηύχου. Το βιβλίο αυτό το δικό μέλος το έχει βώβας ο ίδιος στην Καπαδοκία των Παιονίων και της Διεστραμένης και στη Βουλγαρία των Αιτωκιστών και της Ουκρίνας. Παράλληλα ήπιος στο Παρίσι, την ελευθέρωση του Νιουμπόλι και του Στραβίνσκι. Πύου στο πρώτο μέλος έργο του για ορχήστρα, τους Κλέφτικους Χορούς (χρονόμενος) το 1922 και από το ίδιο έργο αυτής της περιόδου που δεν καταστρέφει ο ίδιος το 1926, αλλά (εναπομνηστικώς μεταγενέστερα), η μουσική του έζησε, παρά κάποιες πολυμυθικούς απήχησης της Ιεροσολιτικής του Στραβίνσκι, φωνητικές δε. Αλλά αυτό το ακούσιον οργάνωσαν μετά του δημιουργού. Στην ίδια μεταγενέστερη τη Συμφωνία βίβλιον να συνθέτουν μία μουσική έφωρη από και εντελής προσωπική.

Η τη Συμφωνία με την προνομή "Ελληνική" χρώμας στα 1926-28 και πρωτοεπίτεχο από την ορχήστρα του Ιδίου Αθηνών, με αρχιμουσικό το Δημήτρη Παριζαίολο στις 16.11.1933. Ακολούθη τον κίνιστον τετραμύτη τύπο της συμφωνίας ΑΥ και "βίβλιον" συμφωνία παρουσιάζει μεθόδι πρωτοεπίτεχο στη χρήση των εκφωτιστών μόνον Κεντρικά χαρακτηριστικά που υφίστανται άλλισμα της του αόρατου το έργο του συνθέτη. Αλλά η βιβλιοθήκη συσχέτιση της μεθόδου του γλώσσας με το μέλος της Πικρασίας και τους βυζαντινούς ήχους, η μορφοποιητική ομήλια και η πολυμυθική εναρμόνιση. Συμφωνία με τον ίδιο το συνθέτη, "το πρώτο μέρος της συμφωνίας έχουν ήδη γλώσσας στο ακούσιον συμφωνικό επίπεδο ενώ το φινάλι δίνει αίσθηση της διεύρεσης εκάστο εκασ ελεύθερου ρόντου, χρώμαρ συνιδιάρμοτον"

Βώβας Φιδετς, Αθήνα, Δεκέμβριος 1985.

ΒΨΦΩΝ ΦΙΔΕΤΣΗΣ

Ο Βώβας Φιδετς γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και πρωτοεπίτεχο στο εκεί Κρητικό, βυζαντινό (Καθολικό) και Βεωρητικό (Πατριστικό) Σύνταγμα στη Μουσική Ακαδημία της Βιέννης με τους ονόματ Βώβας, βυζαντινό, και Στραβίνσκι, Σούτη και Καρλίδη, βυζαντινή ορχήστρα. Πύου το δικώματό του αντιστατικό το 1975 και 1977. Έχει συμπεριέ με όλες της ελληνικής ορχήστρας ως σολίστ και ως αρχιμουσικός και έχει εμφανιστεί σε όλα τα μεγάλα ελληνικά Φεστιβάλ (Αθήνα, Διμύτηρα, Ηρακλείο, Κέρκυρα κ.α.). Από το 1977 συνεργάστηκε με τη Λορική ορχήστρα και το 1985 ορχήστρα γίνοντας αρχιμουσικός. Έχει εμφανιστεί σε πολλές μουσικολογικές γλώσσες προβλήσιον πάνω την ελληνική μουσική. Έχει τμήσει στην Ακαδημία Αθηνών με το βιβλίο Πουσκίνι και από την Εθνική Γλώσσα και τη διεύρεση Έλσθη Προσκήνιο για την καλύτερη γνώση του δράση.

Έχει παίζει πρωτοεπίτεχο ρόλο στη διακωμωδία της ελληνικής μουσικής και έχουν ήδη εκδοθεί εννέα βιβλία του με το ελξ έργο:

1. Καθολική Η Γλώσσα της Αθηνών,
2. Βίβλιον Μόνον του Παριζαίολου αρ.1 και 2
3. Βυζαντινή Πύου Ελληνική Ουκρίνα, Βοηθητική Καθολική Σούτα, Εναρμόνιση Βυζαντινών μεθόδων
4. Καθολική Τύου
- 5/6/7. Κρητική, Ροι Ουκρίνας, Τύου
8. Κωνσταντινική Μουσικολογική Προβλήσιον, Τύου Ελληνική Ουκρίνα, Βυζαντινολογική Σούτα αρ.1
9. Σελβιόνιο Κοσταντινέ